

ÎN C H E I E R E

13 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rîșneanu Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Rîșneanu împotriva lui Onu Anton și Onu Lidia cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Onu Lidia și Onu Anton, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 mai 2013 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La 17 noiembrie 2010, Rîșneanu Vera a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Onu Anton și Onu Lidia cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la începutul lunii octombrie 2009 a observat scurgere de apă din apartamentul 7 din str. Salcîmilor 24/2, mun. Chișinău situat deasupra apartamentului său, fapt despre ce l-a informat mai întâi pe Onu Anton, iar ulterior și pe Onu Lidia care este proprietara apartamentului menționat.

În luna iunie 2010 din motiv că scurgerile de apă s-au repetat, s-a adresat la conducerea ÎMGFL nr.6, reprezentanții căreia au întocmit actul din 24 iunie 2010, prin care a fost stabilit că din cauza ermetizării peretelui din apartamentul nr. 7 apa se scurge în apartamentul 4 în care locuiește dînsa.

Menționează că necătînd la măsurile întreprinse, și la preîntîmpinările din partea ÎMGFL nr.6, proprietarii apartamentului nr.7 așa și n-au luat careva măsuri.

Susține că din cauza scurgerilor de apă produse din vina Lidiei Onu pereții din bucătărie, baie și veceu sunt acoperiți cu mușgai și necesită reparație, iar prin raportul de expertiză al ÎI „Țonin Vitalii” s-a constatat că în rezultatul inundației apartamentului i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 20652 lei.

La fel, afirmă că prin acțiunile Lidiei Onu i-a fost cauzat și un prejudiciu moral considerabil pe care îl estimează în mărime de 15000 lei.

Solicită încasarea de la Onu Lidia în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 20652 lei, prejudiciul moral în mărime de 15000 lei, cât și cheltuielile suportate pentru achitarea taxei de stat în mărime de 600 lei.

Ulterior, reclamanta a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Onu Lidia și Onu Anton a prejudiciului material în sumă de 14652 lei, prejudiciul moral în mărime de 5000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2800 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 mai 2013 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la Onu Lidia și Onu Anton în beneficiul Verei Rîșneanu prejudiciul material în mărime de 6991,01 lei, prejudiciul moral în mărime de 10000 lei și taxa de stat în mărime de 580 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Onu Lidia și Onu Anton, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la Onu Lidia și Onu Anton în beneficiul Verei Rîșneanu prejudiciul material în mărime de 3161,50 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2800 lei și taxa de stat în mărime de 580 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

La adoptarea deciziei, în susținerea concluziilor sale, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 1398 Cod civil și reieșind din faptul că nu a fost asigurat accesul expertului la imobilul pîrîților și imposibilitatea efectuării expertizei, s-a condus din constatările actului întocmit de comisia ÎMGFL nr. 6 la 24 iunie 2010, iar la stabilirea cuantumului prejudiciului cauzat, instanța de apel, a reieșit din cheltuielile real suportate de reclamanta

La data de 21 noiembrie 2013 Rîșneanu Vera a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat prevederile art. 116 CPC și în lipsa cererii apelanților a repus apelul în termen.

Menționează că întimații pe parcursul examinării cauzei, intenționat au înstrăinat apartamentul din str. Salcîmilor, mun. Chișinău și fără a înștiința instanța au trecut cu traiul în satul Satul Nou raionul Cimișlia, pentru ca ulterior să invoce că instanța a examinat cauza în lipsa lor.

Susține că instanța de apel eronat a concluzionat că nu i-au fost pricinuite suferințe morale, deoarece ca rezultat al inundației i s-a înrăutățit starea sănătății și de nenumărate ori a fost înjosită de Onu Anton.

Consideră recurenta că instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără apreciere factura fiscală nr. BV4919138 din 14 mai 2013, din motiv că aceasta este eliberată pe alt nume, deoarece dînsa a efectuat reparația în apartament, însă materialele de construcție au fost procurate de executorul lucrărilor de reparație.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rîșneanu Vera este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rîșneanu Vera nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Rîșneanu Vera asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rîșneanu Vera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D i s p u n e :

Recursul Verei Rîșneanu se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Tamara Chișca-Doneva